

ת"פ 293/10/19 - מדינת ישראל ואח'... נגד עבד אלג'אבל מאחמיד, וליד ג'בארין, סלאם מצארווה, באדר מחאג'נה, עזאם אבו בכר, מוחמד גה ואח'...

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 293-10-19 מדינת ישראל נ' אלג'אבל מאחמיד ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. עבד אלג'אבל מאחמיד 2. וליד ג'בארין 3. סלאם מצארווה 4. באדר מחאג'נה 5. עזאם אבו בכר 6. מוחמד גהגא 7. סלימאן אלקרישאת 8. מוחמד אלג'ול 9. דהוד אעצם 10. בשיר אבו בכר 11. מוחמד מחאמיד 12. ויסאם אבו שקרה 13. עבדאללה מחאמיד 14. עלי אל מעאבדה 15. סאמי מחאמיד 16. מחמד קבוע 17. לוקמאן מחאג'נה 18. מוחמד מוסלם מחאג'נה 19. ג'דוע אבו עראר 20. טאלב (ריפעת) אבו עראר 21. סולימן אזברגה 22. אברהים אזברגה 23. א.פ.ס.הר השקעות בע"מ

החלטה

בפני בקשת נאשם 1 להורות על ביטול כתב האישום נגדו.

1. כנגד נאשם 1 הוגשו 2 כתבי אישום בגין אותה פרשיה מורכבת ומסועפת של עבירות סביבתיות.

כתב אישום ראשון הוגש בבית משפט השלום בבאר שבע, כנגד נאשם 1 ו- 21 נאשמים נוספים, במסגרתו מואשם נאשם 1 ביצוע אלפי עבירות של השלכת פסולת ולכלוך לרשות הרבים, בצוותא חדא, לפי סעיפים 2, 4 ו-13(ב)(1) לחוק שמירת הניקיון, וכן בביצוע עבירות של הפעלת עסק ללא רישיון עסק (שינוע פסולת, ואחסון מכולות) לפי סעיפים 4 ו- 14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח 1968, ביחד עם סעיף 5.1 ב ו- 6.1 בתוספת לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) תשנ"ג 2013.

כתב אישום שני הוגש מספר חודשים לאחר מכן, בבית משפט השלום בראשון לציון, בת"פ 39542-02-20 כנגד נאשם 1 ו- 11 נאשמים נוספים, במסגרתו מואשם נאשם 1 ביצוע עבירה של הפעלת עסק ללא רישיון עסק (הפעלת אתר לסילוק פסולת) לפי סעיפים 4 ו- 14 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח 1968, ביחד עם סעיף 5.1 ה בתוספת לצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) תשנ"ג 2013, וביצוע עבירה של הפעלת אתר לסילוק פסולת שלא כדין, (אי נקיטת אמצעים וללא התשתיות הדרושות) לפי תקנות 2, 3, 4, 5, 6, 9 ו- 12 לתקנות למניעת מפגעים (מניעת זיהום אויר וריח בלתי סבירים מאתרים לסילוק פסולת) תש"ן 1990.

בכתבי האישום מתוארת מסכת עבריינית, מורכבת ומסועפת של ביצוע עבירות סביבתיות, כאשר נאשם 1, על פי המתואר בכתבי האישום, הוא האדם שעומד בראש ההתארגנות העבריינית.

2. לטענת ב"כ נאשם 1 יש להורות על ביטול כתב האישום שהוגש נגד נאשם 1 בתיק 293-10-19 בהתבסס על שתי טענות מקדמיות:

טענת מקדמית לפי סעיף 149 (6) לחסד"פ לפיו- "משפט פלילי אחר תלוי ועומד נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום"

וטענה מקדמית לפי סעיף 149 (10) לחסד"פ לפיו- "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

ב"כ נאשם 1 הגיש בקשה מפורטת ומנומקת, אשר נתמכת באסופת פסיקה.

בא כח המאשימה ביקש לדחות את הבקשה, ואף הוא הגיש נימוקים מפורטים בכתב, תוך הפניה לאסופת פסיקה ולהחלטות קודמות שניתנו באותו עניין.

3. יצוין כי אותן טענות מקדמיות נדונו בהקשר לאותם כתבי אישום, בעניינו של נאשם 4, אשר גם הוא נאשם בשני התיקים שלעיל.

כב' הש' ג'ורג' אמוראי, בהחלטה מיום 22.4.21 בתיק ת"פ (באר שבע) 293-10-19, דחה בעניינו של נאשם 4 הן את הטענה המקדמית לפי סעיף 149(6) לחסד"פ והן את הטענה לפי סעיף 149(10) לחסד"פ.

כב' הש' ענר בהחלטה מיום 4.12.22 בתיק ת"פ (ראשון לציון) 39542-02-20, דחה בעניינו של נאשם 4 את הטענה המקדמית ביחס לסעיף 149(6) לחסד"פ, אך קיבל את הטענה המקדמית ביחס לסעיף 149(10) לחסד"פ, ובשל כך הורה על ביטול כתב האישום שהוגש נגד נאשם 4.

על החלטה זו הגישה המאשימה ערעור שנדון בתיק ע"פ (מרכז) 44238-01-23.

כב' הש' דרואן-גמליאל, בהחלטה מיום 30.5.23 קיבל את ערעור המאשימה, קבע שלא קמה לנאשם 4 הגנה מן הצדק, ביטל את החלטת בית המשפט קמא, וחידש את ההליך המשפטי.

4. בשים לב להחלטות המפורטות לעיל, לא מצאתי להרחיב בתיאור נימוקי הצדדים, ואף לא מצאתי להרחיב בתיאור נימוקיי, אלא מצאתי להסתפק בהתייחסות קצרה, תוך הפניה להחלטות שכבר ניתנו.

5. ביחס לטענה לפי סעיף 149(6) לחסד"פ:

כפי שכבר צויין בהחלטות שלעיל, הגם שעסקינן באותה פרשייה סבוכה ומורכבת, כתבי האישום **לא מתארים את אותו המעשה**, אלא בכל כתב אישום מתוארים מעשים שונים. יש שוני בין העבירות המיוחסות לנאשם 1 בכל אחד מכתבי האישום, יש שוני בעובדות, יש שוני ביסודות העבירות, יש שוני ברכיב ההתנהגותי, הנסיבתי והתוצאתי. יש שוני בזהות מרבית הנאשמים (למעט 3 נאשמים אשר הואשמו בשני כתבי האישום), ישנו שוני בזהות עדי התביעה. (בתיק בבאר שבע 89 עדים, בתיק בראשל"צ 81 עדים. הגם שיש חפיפה חלקית בין העדים, אין מדובר בחפיפה מלאה).

משאין מדובר באותו מעשה, לא קמה ההגנה הקבועה בסעיף 149(6) לחסד"פ.

6. ביחס לטענה של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחסד"פ, אין לי אלא להביא במלואם את דברי כב' הש' דרואן-גמליאל בעניין ע"פ (מרכז) 44238-01-23 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (30.5.23):

"בית המשפט נוקט מאז ומעולם **ריסון מיוחד בהתערבות בשיקול דעתה של התביעה. החלטות בדבר צירוף או הפרדת נאשמים, צירוף או הפרדת אישומים, שנעשות במסגרת שיקולים לניסוחו של כתב-אישום, מצויות בלב-ליבו של מתחם הסמכות ושיקול הדעת שנמסר לתביעה, לצורך מילוי תפקידה המורכב. במילים אחרות - "הלכה ותיקה עמנו, כי בית משפט זה אינו נוטה להתערב בהחלטות רשויות התביעה בנושא העמדה לדין, אלא במשורה, במקרים חריגים, מקום בו ההחלטה בלתי סבירה באופן קיצוני או עלולה לגרום לעיוות דין מהותי."** ...

בשני ההליכים נדרשה התביעה להסביר את הפיצול בין שתי קבוצות הנאשמים, ובמיוחד את פיצול ההאשמות נגד המשיב, שגרם לצורך בכפילות הליכים בכל הנוגע לעניינו. תשובתה של התביעה נשענת על שלושה נדבכים מרכזיים:

א. היבט דיוני-ניהולי: **מורכבות ההליך וריבוי הנאשמים**

עמוד 3

הצדיקו את פיצול הפרשה לשתי קבוצות נאשמים, שאחרת, ניהולו של ההליך בעניינם של שלושים וחמישה נאשמים היה מורכב ומסורבל עד כמעט-עצירה, תוך גרימת עינוי-דין לנאשמים ופגיעה באינטרס הציבור להליך הוגן אך יעיל ולשימוש ראוי במשאבי המערכת;

ב. היבט מהותי-תוכני: **תיק ב"ש מתמקד בשינוע הפסולת מצפון הארץ לדרומה, ותיק ראשל"צ מתמקד בהפעלתם של האתרים הפיראטיים בדרום הארץ**, בהם 'טופלה' הפסולת שהובאה מהצפון (יצוין שבהמשך הוגשו כתבי אישום נגד מפעילי תחנות המוצא בצפון הארץ);

ג. המשיב זכה למקום בשני ההליכים, עקב תפקידו המרכזי בניהול המערכת העבריינית, הנוגעת לשתי תתי המערכות - המשנעת והמסלקת, וכך **שני נאשמים נוספים**, שכמוהו גם-הם "מחוללי [ה]תכנית העבריינית חובקת [ה]ארץ... וידם בכל";

האם ניתן לומר כי בעניינו של המשיב, שגתה התביעה בהחלטה ש"עלולה לגרום לעיוות דין מהותי"? אשיב בשלילה ואבהיר, שקשיים שבהכבדה דיונית, מהסוג שטוען לו המשיב, אינם מגיעים כאן כדי קשיים מהותיים, ואינם מסכנים את טהרתו והגיונותו של ההליך, כשלעצמם.

האם ניתן לומר כי בעניינו של המשיב, לוקה החלטתה של התביעה ב"חוסר סבירות קיצוני"? גם כאן התשובה שלילית, ולו מכוח נימוקיה הענייניים של התביעה, שהובאו לעיל. **הפיצול והכפל נעשו באופן שקול ומנומק, כשהתער בו נעשה הפיצול הוא שיקול עובדתי, הגיוני ונהיר, של השייך לתת-פרשה, שינוע הפסולת או סילוקה, ולא הכרעה שרירותית. משמוצדק הפיצול, מוצדק גם הכפל, בשל שיוכו של המשיב כנאשם לשתי המערכות המרכיבות את הפרשה. ודאי, שבמצב דברים זה אין חשש שמדובר בפיצול מלאכותי, שיכול להצדיק התערבות בית המשפט מטעמי הגנה מן הצדק.**

מכלל האמור לעיל, עולה כי פעולת התביעה, בפצלה את קבוצות הנאשמים לשני הליכים נפרדים, ובכלילתה את המשיב בשתי הקבוצות אליהן משתייך הוא לכאורה, לפי שיקולים הגיוניים וברורים של שיוך ענייני, נעשתה כסמכותה כדיון, ומתוך שיקול-דעת שלא נפל בו פגם.

באין פגם, אין צורך בהמשך בחינתה של החלטת התביעה ותוצאותיה, ודי באמור לעיל כדי לקבל את עמדת המערערת.

(ההדגשות שלי - נ.ח.)

7. נאשם 1, בהיותו עומד ב"ראש הפירמידה", כפי שעולה מעובדות כתבי האישום, הוא אחד מאותם שניים אשר הזכיר בית המשפט המחוזי בדבריו: "וכך **שני נאשמים נוספים**, שכמוהו גם-הם "מחוללי [ה]תכנית העבריינית חובקת [ה]ארץ... וידם בכל".

כך או כך, גם ללא האיזכור האמור, נימוקי ערכאת הערעור בעניינו של נאשם 4 יפים במלואם גם בעניינו של נאשם 1.

על כן, ולאור אותם הנימוקים, הגעתי למסקנה כי **לא קמה לנאשם 1 הגנה מן הצדק.**

8. לאור כל המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום כנגד נאשם 1 - נדחית.

9. **אשדוד.** דיון ההוכחות שקבוע ליום 21.6.23 בשעה 13:00 יתקיים כסדרו. בשבתי בבית המשפט **בהיכל**

10. ב"כ המאשימה יודיע עד ליום 19.6.23 מי מעדי התביעה יוזמנו על ידו לדיון.

11. **התייצבות כל הנאשמים לדיון חובה.**

12. המזכירות תעביר בדחיפות החלטה זו לב"כ הצדדים.

13. ב"כ הנאשמים יודיע לנאשמים ויוודאו התייצבותם.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"ג, 16 יוני 2023, בהעדר הצדדים.